

Ewangelia ze środy: Nie jest On Bogiem umarłych, lecz żywych

Ewangelia ze środy 9 tygodnia okresu zwykłego wraz z komentarzem. «Jesteście w wielkim błędzie». Brak zrozumienia spraw Bożych zawsze wiąże się z jakimś udziałem własnej winy. Duch Święty przychodzi nam z pomocą, aby otworzyć nasze umysły i serca na Boga.

Ewangelia (Mk 12, 18-27)

Przyszli do Jezusa saduceusze, którzy twierdzą, że nie ma zmartwychwstania, i pytali Go w ten sposób: «Nauczycielu, Mojżesz tak nam przepisał: „Jeśli umrze czyjś brat i pozostawi żonę, a nie zostawi dziecka, niech jego brat pojmie ją za żonę i wzbudzi potomstwo swemu bratu”.

Otóż było siedmiu braci. Pierwszy pojął żonę, a umierając, nie zostawił potomstwa. Drugi ją pojął za żonę i też zmarł bez potomstwa; tak samo trzeci. I siedmiu ich nie zostawiło potomstwa. W końcu po wszystkich umarła także kobieta. Przy zmartwychwstaniu więc, gdy powstaną, którego z nich będzie żoną? Bo siedmiu miało ją za żonę».

Jezus im rzekł: «Czyż nie dlatego jesteście w błędzie, że nie rozumiecie Pisma ani mocy Bożej? Gdy bowiem powstaną z martwych, nie będą się ani żenić, ani za mąż wychodzić, ale

będą jak aniołowie w niebie. Co się zaś tyczy umarłych, że zmartwychwstaną, to czy nie czytaliście w księdze Mojżesza, tam gdzie mowa o krzewie, jak Bóg powiedział do niego: „Ja jestem Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba”? Nie jest On Bogiem umarłych, lecz żywych. Jesteście w wielkim błędzie».

.....

Komentarz

To rozsądne zapytać się o życie po zmartwychwstaniu. Jest to dla nas tak tajemnicze, że najnormalniejszym sposobem wyjaśnienia życia przyszłego jest odniesienie się do czegoś czym żyjemy tu i teraz. Jednak sam Paweł przypomina nam: „ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało,

ani serce człowieka nie zdołało pojąć, jak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują” (1 Kor 2, 9). Apostoł mówi, że został uniesiony do raju i słyszał tajemne słowa, „których się nie godzi człowiekowi powtarzać” (2 Kor 12, 4). Ale co może zrozumieć osoba „cielesna” o sprawach Bożych, to znaczy osoba, która nie jest jeszcze „duchowa”, która nie daje się pouczać przez Ducha? (por. 1 Kor 3, 1-3).

Wszystko, czego tu doświadczamy i czym żyjemy, mówi nam coś o życiu w chwale. A jednak ta nowość, która nas czeka – „Oto czynię wszystko nowe” (Ap 21,5) – ta chwała całkowicie przekracza nasze rozumienie: „Sądzę bowiem, że cierpień terażniejszych nie można stawiać na równi z chwałą, która ma się w nas objawić” (Rz 8, 18). Co możemy powiedzieć o człowieku doskonałym, o mierze wielkości według Pełni Chrystusa (Por. Ef 4,

13)? A jednak jakże łatwo jest uczynić czymś nieznaczącym to co największe, mówić trywialnie o tym co najbardziej wzniosłe!

Saduceusze stawiają Jezusowi pytanie, które ich zdaniem sprowadza wiarę w zmartwychwstanie do absurdu. W tym celu opierają się na Prawie Mojżeszowym (por. Pwt 25,5-6; Rdz 38,8). A Jezus odpowiada, używając tego samego Prawa, aby powiedzieć im, że go nie zrozumieli (por. Wj 3,6). Dla tych, którzy nie chcą wierzyć, teksty nie są przeszkodą, ponieważ zawsze można je przekręcić, aby powiedziały, czego sami chcą, nie biorąc pod uwagę innych fragmentów. Dzisiejszy fragment przywodzi na myśl te słowa: „Ale stępiały ich umysły. I tak aż do dnia dzisiejszego, gdy czytają Stare Przymierze, pozostaje [nad nimi] ta sama zasłona, bo odsłania się ona w Chrystusie ” (2 Kor. 3,14). Spojrzenie

na Chrystusa, otwarcie się na Niego przez wiarę, przemienia nas. W Chrystusie widzimy mądrość i moc żywego Boga i życia. Tylko Jego Duch może otworzyć nasze serca i nasze zrozumienie. Jak ważne jest obcowanie, przebywanie z Nim, abyśmy mogli otworzyć się na tajemnice Boga i żyć według nich!

Juan Luis Caballero // Zdjęcie:
Pexels - Taryn Elliott

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/gospel/sroda-9zwykly/> (26-03-2025)